

ԵՐԿՆՔԻ ԱՐՏՈՅՏԻՆ

ԲԸՐՍԻ ՊԻՇ ՇԵԼԻԻ *

Ողջո՛յն քեզի, ոգի զըւարթ,
— Թռչուն երբեք դու չես եղած —
Որ երկնէն կամ իր մօտէն
Դուրս կը գեղուն սիրտդ համայն,
Յանպարտաստից արուեստի մը երգերովը յորդառատ:

Բարձր ու միշտ աւելի բարձր,
Գետնէն դու վեր կը սլանաս
Հրեղէն ամպի մը նման.
Ու կը թռչիս խոր կապոյտին մէջ,
Երգ ի բերան սաւառներով, սաւառնաքեւ երգերով միշտ:

Պայծառութեան մէջ շառագոյն
Մայրը մտնող արեգին,
Որուն վերեւ ամպեր շողշողան,
Կը ծածանիս ու սրանս
Ինչպէս երնուանք մը անմարմին, որուն արշաւը կը սկսի նոր:

Մնայլ իրիկունը ծիրանի
Քու թռիչքիդ շուրջ կը հալի.
Նման աստղի մը երկնէն,
Օր ցերեկի լոյսին մէջ յորդ,
Անբերո՛յք ես դու ալ, բայց կը լսեմ դեռ ճիշդ գուարթ.

Սուր ըլլալով սլաֆներն
Արծաթեղէն այդ գունտին, —
Որուն վառ լոյսը կը նուաղի,
Ու փոխուի այգի ջինջ նշոյլին սպիտակ
Ու գրեթէ կ'անհետի, — մենք կը զգանք թէ ինք հոն է դեռ:

Հանութ օդին մէջ ու երկրիս
Քու ձայնդ է որ կը հնչէ,
Ինչպէս պարզ գիշերի մը մէջ,
Լուսնակն իր նշոյլներով,
Ամպին մէջէն մեմաւոր, երկնիքը կ'ողողէ:

* Հեղինակիս (Percy Bysshe Shelley, 1792 - 1822) հետեւեալ երեք կտորները — ԵՐԿՆՔԻ ԱՐՏՈՅՏԻՆ (To Skylark). ՏԱՂ ԱՌ ՀՈՂՄՆ ՍՐԵԻՄՏԵԱՆ. ԱՌ ԱՄՊՆ — կը կազմեն Անգլիական Գրականութեան ամէնէն զգալուն, երեւակայական ու մերդաշնակ բանաստեղծութիւնը.

Զենք գիտեր թէ ցու ի՛նչ ես,
Ի՛նչ աւելի նման է քեզ:
Ծիածանի ամպերէն չես հոսիք
Այնքան փայլուն կարիւնք
Ո՛րքան քեզմէ՝ կայակահոս մեղեդիներ:

Ինչպէս բանաստեղծ մ'որ,
Խորհուրդի լոյսին մէջ թափուն,
Կ'երգէ տաղեր ինքնաբոյս,
Մինչեւ աշխարհ ձգուի տարուի
Իր երբեմնի անտեսած յոյս ու վախերուն.

Ինչպէս կոյս մ'ազնուածին,
Պալատի մը աշտարակին մէջ
Առանձնացած, կ'ամոքէ
Սիրագեղ իր հոգին,
Մենաբանին մէջ յորդահոս՝ սիրոյ նման անուշ նուագով.

Ինչպէս փոստուայ մ'ոսկեգոյն,
Ծործորին մէջ ցօղահար,
Կը սփռէ — ինքը աննշմար —
Երբեք իր գոյնը հրավառ,
Ծաղիկներու մէջ ու դալարին՝ ուր ինք է թափնուած.

Ինչպէս վարդ մ'իր կանաչ
Տերեւներովը ծածկուած՝
Խորշակներէն դալկահար,
Մինչեւ իր խիստ բոյրովն անուշ
Զնուաղին այդ գողերը ծանրաքեւ.

Փայլփլուն դալարին վրայ
Դղբչիւնը գարնան տարափին,
Ծաղիկներուն զարթնումը անձրեւներէն,
Եւ այլ ամէն ինչ գով ու գուարթ
Ու պայծառ, կարող չեն գերազանցել մեղեդիդ:

Պատմէ՛ մեզի, ոգի կամ թռչուն,
Որո՞նք ես քու խոհերդ անուշ.
Ես լսած չեմ բնաւ երբեք
Սիրոյ գովեստ կամ գինիի
Որ դուրս հոսէր այնքան խանդով լերկնային:

Առագաստի կամ Յաղթութեան
Երգեր ու խմբերգներ
Զուգակշռել քու նուագիդ հետ
Պիտի ըլլար սին պարծանք,
Յորում կը զգայ մարդ թէ կայ իդ մը ծածկուած:

